

ASSEMBLEA COMÚDELLEIDA¹¹ de juny

2023 - 10.30h - La Mitjana

Ordre del dia

1. Valoració de resultats electorals

(torn tancat de paraules - sense debat)
→ reflexió prèvia enviada

2. Vot investidura

- explicació de les possibilitats (Laura)
- debat + consens sobre vot (torn obert de paraula + debat)

3. Perspectives de futur

- explicació de situació econòmica (Joaquim?)
- expressió dels objectius que volem assolir en el proper mandat
(torn tancat de paraula - sense debat)

4. Informació sobre eleccions generals 23J

Explicació de la situació i necessitats
Torn tancat de paraula - sense debat

DESENVOLUPAMENT DE L'ASSEMBLEA:

1. Valoració de resultats electorals

(torn tancat de paraules - sense debat)
→ reflexió prèvia enviada

INTERVENCIONS:

- Hem tornat al 2011. Majoria absoluta del PSC amb 15.000 vots. És quan ens vam decidir a posar-nos nosaltres. La segona força ja era el PP. ERC era petita (menys de 900 vots). Amb la nostra entrada al 2015, es genera un canvi. I el procés va propulsar ERC. Els votants del PP sempre s'han mantingut tot i que amb baixades en moments puntuals. I els de Convergència, també. Al desaparèixer Ciutadans, els vots s'han repartit entre el PP i VOX.

Estem en un país en què la classe treballadora vota a la dreta. Alguna cosa no va bé.

Ens ho hem de fer mirar nosaltres. En aquest país, les esquerres no engresquen.

- La dificultat d'arribar a explicar el nostre discurs ha estat extrem. El bloqueig dels mitjans no ha ajudat gens.

També ha influït la desilusió del canvi. Molta gent que va anar a votar al 2019 tenia la motivació de fer fora els socialistes i hi ha hagut molta decepció.

També ha influït la baralla interna entre Sumar i Podemos. Ja podem fer la campanya que et doni la gana, que la gent ja ha decidit el vot.

La claca no et fa guanyar eleccions. Són les sensacions generals els que fan decantar resultats. No hem sabut explicar-ho en clau local o és que és impossible fer-ho. Bona part del vot ja està decidit abans de la campanya. La campanya s'ha de començar a treballar des del principi. En aquest mandat ens ha absorbit molt la institució. I no hem sabut tornar a agafar el pols del carrer. Falta un grup actiu fora per mantenir aquesta acció al carrer amb la ciutadania per fer campanya de 4 anys.

- La pandèmia ens ha castigat molt i sembla que l'hem oblidat. Ha trencat molts vincles i molta acció comunitària. Lo de "sortirem millor" no s'ha complert: ha augmentat la desconfiança, Les campanyes no canvien coses. Cal una feina de 4 anys. S'ha fet molt bona feina

La Laura té sensació de frustració al veure com d'errònia era la nostra valoració, les nostres expectatives. Donàvem per fet mantneir els dos regidors, i fins i tot pujar

Estem en una bombolla i la pujada de VOX té a veure amb això. Tendim a pensar que la ciutat és com la nostra gent propera. Cal obrir més els horitzons. Si el mapa electoral torna al 2011, però pitjor perquè el discurs de VOX desacomplexa, cal tornar també a aquella mobilització. Lo antisistema no pot ser votar a VOX. La resposta davant la frustració ara és VOX i al 2015 va ser el 15M. Cal canviar això.

- El que s'ha fet a l'ajuntament no ha arribat. La gent no ho sap. Només el que posa a l'instagram, La Veu de Lleida i els mitjans tradicionals.

El discurs és que VOX és l'únic que aconseguirà que l'immigrant no et robi la feina. És el discurs que triomfa. Tota la gent afectada per la crisi, en lloc de veure tot el que es pot fer, la gent prefereix trepitjar el de baix. Gent que rep ajudes, ha votat a VOX (que les vol treure!).

Molta gent parlava del PP, que havia anat als barris a parlar amb gent. Cal parlar amb la gent, anar als barris moltes vegades.

- VOX és populisme. Cal lluitar-hi des de JA. Les xarxes cal utilitzar-les per arribar a la gent més jove. El discurs simple és el que està triomfant. Són importants les reunions i participant a les problemàtiques que té la ciutadania.

La problemàtica no és només local, és general. Hi ha tot un discurs general contra l'esquerra reforçat pels mitjans de comunicació. L'agenda l'han marcat els mitjans. Això complica molt més les coses.

Cal treballar ja, no esperar a la campanya. Implicar-nos al carrer i als problemes de la ciutadania.

- Les raons són multifactorials. Els referents de fora de Lleida influeixen molt. Els indecisos es decanten per esquerres o dretes, però

Ha faltat valentia a nivell de Generalitat i també d'ajuntament. ERC no ha resolt problemes. I això genera desilusió. No ha canviat res. La inacció desgasta perquè veus que no serveix per a res. La inèrcia del sistema ho empeny tot i és complicat, però la gent no ho sap.

També la component independentista que va unir a la gent va generar molta desilusió.

El votant de dretes es juga molt i sempre va a votar. El votant d'esquerra és temperamental i es queda a casa.

- Comú i Comuns. La influència del que passa fora influeix molt. Per a bé i per a mal.

Nosaltres vam nèixer abans. Però ara sembla que som una sucursal, però a la ciutat som totalment autònoms. La Colau genera grans adhesions, però també rebuig. Això repercuteix també en la gent que ens vota a nosaltres.

Il·lusió i frustració. Aquells sonats que èrem que vam penjar llaços perquè no teníem diners per res més. Aquella il·lusió que hi havia s'ha convertit en frustració, tot i que s'ha fet molta feina i s'han canviat coses.

Ha d'haver il·lusió, si no, això no rutlla.

No hem aconseguit tenir una base àmplia. Ni de comunicació, ni de suport a l'equip municipal. No sé com es fa, però no hem sabut ni hem pogut créixer. Potser hem mort d'èxit. Perquè la gent que hi èrem des del principi es va anar desgastant.

No arriba el que fem ni el que aconseguim i altres no aconsegueixen. També hi ha voluntats i interessos molt forts en fer que no arribi el nostre missatge. No surt que som l'únic partit polític amb programa quantificat. El que fem i no fa ningú no apareix. Només arriben els errors, els arquetips i les coses petites o mentides sobre nosaltres.

L'única sol·lució és generar un somni il·lusionant. Cal invertir en ampliar les bases per aconseguir-ho.

- intervenció Amaia (desil·lusió total i gent que pensa que no hi ha remei)

- Per què vota la gent a qui vota? Què ens mou a votar segons què? Té a veure amb temes externs (problemes reals, clima, etc.). Té a veure amb sensació de pertinença a un grup. El Palau del PP portava tota una marca "emergent", i Tornant a la història del comú d'el·leida, la sorpresa del principi van ser 5.000 vots, no vam guanyar les eleccions. Però generàvem il·lusions. Hem deixat de ser el grup de gent de Lleida que es presentava per canviar coses i se'ns ha empassat la dinàmica de partit.

La gent no vol anar amb una força perdedora. I els comuns s'han anat veient com un espai a la baixa

El tema nacional ha desgastat moltíssim des de sempre. Potser no s'explica prou bé.

En la mesura que es torni a veure al comú com un grup de gent independent i municipalista podem tornar a generar il·lusió.

- El procés independentista ha fracassat i guanya VOX. És curiós.

L'esquerra s'esbaralla i guanya VOX. Quan la dreta s'esbaralla o quan es declara el partit més corrupte, guanyen vots. Nosaltres, sent uns angelets, perdem vots.

Els mitjans ens fan por, però són els que dirigeixen l'agenda.

Hi ha molta gent que pensa com nosaltres i no ho diu.

Ens hem preocupat molt de la ciutat i del que es podia fer des de l'ajuntament, els regidors no tenien més temps i feien més del que realment podien. Però no hem anat als barris. Ex. A la Bordeta, el PP ha guanyat per la presidenta de l'AVV. És important que hi anem. Cal crear un grup per anar als barris i a poc a poc, explicar-nos. Cal utilitzar grups influents que poden explicar a altra gent. També ens hem oblidat de la gent jove desamparada que no estudia ni treballa. Els hem de poder donar una possibilitat. També a la gent gran.

Hem de començar a no nomenar VOX com un partit polític. Cal dir-los com a "banda feixista".

- La història no és ciència perquè no ens permet tornar enrere a veure si canviant coses, milloràvem. També podríem dir que gràcies a la campanya, hem aconseguit mantenir una regidora dins la davallada general. La política ens obliga a cicles temporals. Vam començar amb il·lusió, ens vam arriscar a entrar al govern, vam "fallar el tiro". Vam aconseguir convèncer que es podien canviar coses i no ha estat així.

Quan estava el Siurana també semblava que això no es podria canviar mai. Hem d'assumir que no és un canvi de 8 anys.

Hem pres les decisions que hem pres sabent-ne els riscos. D'aquelles decisions, vam treure coses bones. Tenim un aprenentatge que ens ha de ser útil.

Hi ha feina a fer. Cal paciència. Aprofitem el que hem après.

Gestionar la frustració és important. No podem deixar d'il·lusionar-nos prèviament per no haver de patir la frustració.

- Dos dels elements que ens defineixen són la honestat i el treball. Són conceptes que ara mateix no es valoren a nivell polític general. És depriment, però és la realitat.

Analitzat amb fredor, aconseguir una regidora en el context general no és poca cosa. Tenir representació no és poca cosa.

El comú d'elles va sorgir amb la idea de sumar totes les esquerres. Hem d'aprofitar la conjuntura per sumar, per exemple, amb la CUP. És necessari ajuntar.

- Cal proximitat. Cal un canal per a que la gent pugui aportar coses, que sigui directe.

El xat de l'alcalde era una iniciativa que permetia compartir i comunicar neguits.

- La campanya ha estat bona. Els llaços van ser bons i la campanya actual també ha estat bona. Però han faltat més canals.

- Molta gent que volia votar Podem, no ens va votar perquè al nom de la papereta no sortia Podem.

2. Vot investidura

- explicació de les possibilitats (Laura)

- debat + consens sobre vot (torn obert de paraula + debat)

14 juny: ple de comiat

17 juny: ple investidura

Aquesta passada setmana, ens han trucat d'ERC i PSC.

Amb ERC hem compartit reflexions sobre resultats. Des d'ERC no volen fer una oposició destructiva. Amb responsabilitat. No com la que ha fet el PSC durant aquests 4 anys.

Amb PSC, actitud cordial. En la part pràctica, a nivell organització municipal, tindrem una dedicació exclusiva i amb caràcter de portaveu.

Idea de fer 4 àrees: persones, ciutat, gestió pública, temes socials.

Amb temes de participació no farà grans canvis. No veu clar el consell de ciutat. També reducció de temps de paraula als plens.

Personal de confiança el canviaran.

Pensen arrencar governar sols. Vol parlar amb tothom per buscar molts acords. Per no parlar amb VOX, vol crear un espai més informal que no sigui la junta de portaveus.

Busca governabilitat amb ERC i Comú i potser més endavant, es podria obrir a fer un govern amb més grups. Res està clar ni és explícit.

Sobre temes de ciutat:

- participació tampoc no ens ha agradat molt com ha anat el procés. PSC parla més de consells sectorials que de consell de zona. Nosaltres insistim en les dues coses però molt en consells de zona. L'enfocament comunitari no el descarta, però no era una prioritat i no n'era molt conscient.
- porta a porta pensa que és el sistema correcte. Mobilitat també hi ha coincidències, tot i que no veuen clara la municipalització busos
- TorreSalses ho veu positiu per posar grans superfícies. El que veu dolent pel teixit comercial són els metres quadrats del pla de l'estació. Vol negociar amb l'estat per a que sigui ADIF qui pagui el cobriment de les vies i així no calgui tanta superfície comercial.
- Torreblanca vol enfocar-ho molt al sector agroalimentari.
- ECMU vol parlar amb Generalitat per a que els diners vagin a Josefines. Però això és inclusió, no temporers. La Generalitat vol equipament per temporers (hi entra Agricultura i Treball), no el canviaran per l'equipament d'inclusió a les Josefines.

PSC no ens va demanar el nostre vot per la investidura.

ERC insinuen la possibilitat d'acordar un vot d'oposició a un candidat que pugui sumar més vots que els 9 vots del propi Larrosa, però no sembla que sigui una opció viable.

Funcionament del vot d'investidura:

En una urna, va una papereta en què hi ha una papereta

Si no hi ha un alcaldable amb més de 14 vots, es fa una segona ronda. Si no s'aconsegueix, s'investeix l'alcalde que té més vots.

CONSENS: vot a Laura.

3. Perspectives de futur

- explicació de situació econòmica (Joaquim?)
- expressió dels objectius que volem assolir en el proper mandat (torn tancat de paraula – sense debat)

INTERVENCIONS:

- Cal que la Laura tingui llibertat d'acció.
 - La Laura no es pot quedar sola. No la volem boja, la volem serena i autèntica com fins ara.
 - Tenim molta feina feta. Cal posar-la en valor, no cal tornar-la a fer.
 - Tenim una posició menys decisiva i més insignificant que abans. El nostre vot no decidirà res. La part bona és que no tenim tanta pressió. Això ens dona grau de llibertat. Cal decidir les línies d'acció grans per anar-hi a fons, prioritzar. No podem arribar a tot. Com a aprenentatge: si la feina no ha d'arribar, és millor fer menys institucional i més al carrer.
- Si el PSC vol anar a buscar la governabilitat, com ens situem? Som més durs? No cal posar-nos en contra d'iniciatives que compartim, però no ser "barats",

posar-nos durs amb el que no coincidim.

Col·laboració amb ERC també en temes pràctics per seguir temes concrets. Sobre la "banda de feixistes" cal decidir què fer. Serà important fer un front estratègic. Potser no és bo ignorar-los ni tampoc donar-los massa canxa. Cal consensuar també amb altra gent (potser amb els mitjans també és important tractar). També fer contacte amb la CUP i posar-nos a disposició per la part institucional i començar a col·laborar.

Sentiments contradictoris entre allunyar-nos de moviments generals com Sumar. Volem identificar-nos amb un grup general a l'esquerra del PSOE que vol transformar coses? O volem situar-nos com un grup a part, agrupació d'electors...?

Cal pensar-hi perquè estem fent propostes i discursos iguals, però ens volem situar com a diferents. Si som tan coincidents, per què no ho aprofitem. El Palau del PP ho sap fer molt bé.

- Cal canviar l'estratègia del dia a dia. Treballar més cap a fora que cap a dins. La prioritats política ha de ser refer l'espai. No dedicar tant de temps a fiscalitzar el govern, sinó buscar complicitats a fora, reivindicant que som l'única força transformadora i progressista.

Seria un error presentar-nos separats de la CUP. La prioritats hauria de ser unir-nos. Som massa pocs per estar dividits. Cal estratègia pragmàtica.

I també atansar-nos a la poca gent de moviments socials d'aquesta ciutat que està organitzada. Plantejar temes com una campanya. Això també servirà per atansar-nos a gent d'un espai molt comú. En un moment de tanta radicalització de l'extrema dreta, és necessari.

- També és important que la Laura demani i ens utilitzi a la gent que estem als grups. Depèn dels temes i depèn dels moments.

Sobre identificació amb grups supramunicipals, cal mantenir l'autonomia i alhora sentir-nos propers.

- El discurs d'investidura hauria de ser reivindicar que som l'únic grup progressista transformador. Hem de ser motivadors.

- Tornem a la posició del mandat 15-19. Eren irrellevants des del punt de vista de votacions. Hem d'anar a marcar la diferència, tornar a l'esperit de crítica constructiva però crítica. Això és feina. El fet que hi hagi menys àrees. Només hi haurà 4 comissions informatives. Ara, l'experiència de govern dels regidors és poca.

No podem fer ridícul institucional. Cal un grup de suport institucional de treball. No de debat.

Sumar "les claques" no és aritmètic. És important, però no serà determinant per guanyar les eleccions. Cal convèncer a la gent del carrer. Si no, no sumarem. Cal sumar la gent "que no és de ningú".

- Cal diferenciar autonomia de soledat. No es tracta que la Laura no tingui suport, sinó que tingui autonomia

Cal canviar maneres de fer. Hem de diferenciar el que és el grup municipal i el que és el comúdeleida. En l'anterior mandat, el comúdeleida ha desaparegut. Cal diferenciar-ho molt. Els recursos cal que vagin sobretot al comúdeleida.

Cal diferenciar l'organització, dels militants, dels votants.

Hi ha gent que només està motivada per la política municipal i que no se sent

interpel·lada per la política general. L'organització és una altra cosa. Els processos identitaris i motivacionals són peculiars. No hem de confondre la militància amb el partit. Això li passa a la CUP.

Passi el que passi, hem de pensar que potser cal canviar el nom i els símbols identificatius.

- Cal diferenciar-nos de la resta. Fa por que l'ajuntament torni a ser un cortijo. El comú ha treballat molt per la transparència. Cal mantenir aquesta lluita. No hem de perdre el que hem guanyat.

- Ha d'haver un equip de suport institucional i ha d'haver un equip de partit. El comú d'ella ha d'anar de la mà de l'esquerra. L'esquerra és CatComú, Podem, nosaltres. Si no, tenim la vida molt limitada. Ara, penjar-nos de Podem és complicat. Tota l'esquerra està en una situació complicada. Però si no anem de la mà, encara ho serà més.

La CUP té un plantejament diferent pel que fa a la independència, pot haver una contradicció gran. És difícil el diàleg. Caldria fer una marca unitària d'esquerra.

- És important treballar amb gent d'altres grups (CUP, sindicats, etc.). La feina és la que uneix.

Al setembre hem de pensar com estructurarem l'organització interna.

ES DEMANA I S'APROVA PER CONSENS QUE L'ASSEMBLEA VALIDI un grup de suport provisional.

Proposta d'estructura comunicació interna provisional:

- **Plenari (per anar informant i parlant de tot plegat)**

- **Grup de suport (per temes institucionals)**

A la jornada, del setembre

- El funcionament de la CUP és diferent que el nostre, costa entendre la puresa. Però a banda de les dificultats, és important treballar junts i fer campanyes junts per projectes que estiguem d'acord. Anar més enllà, ja es veurà. Si volem fer alguna cosa amb ells, acabarà pesant el tema independentista, ens veurem obligats a fer replantejament sobre el tema nacional.

- Ara mateix, la presència a l'ajuntament ens l'hem de plantejar com a resistència. Obrim-nos i busquem aliances per bastir l'espai de persones i de massa social. Si vol dir que hem de parlar amb la CUP amb ment oberta o amb sindicats. Acabem amb l'orgull comuner tancat i obrim-nos. L'estratègia no s'entèn.

4. Informació sobre eleccions generals 23J

Explicació de la situació i necessitats

Torn tancat de paraula - sense debat

SUMAR inclou 17 partits.

La Laura va assistir al consell executiu de CatComú. Trasllada la informació: Ha estat un acord complicat. S'ha perdut temps en no crear una estructura transparent en què hi fos Podem. Hi havia una relació al grup del congrès molt tensa. El mal rolo que s'ha fet públic ja era el que es respirava entre els ministeris.

"No caben tantos egos a Madrid". El nus ha estat sobretot Madrid perquè hi ha

personalitats molt grans.

El tema de Irene Montero ha estat sobretot un tema personal d'incompatibilitat amb Yolanda Díaz, fruit d'un deteriorament de les relacions al grup parlamentari.

Hi ha certa por que després, al Congrés es generin grups propis.

La gestió dels tempos s'ha fet malament.

La bona notícia és que hi ha un grup que agrupa a la major part de l'esquerra.

Si això generés un espai confederal que representi un model d'Espanya pot ser engrescador.

Caldrà generar il·lusió després del mal rollo que s'ha generat al voltant de la negociació. Tot i que a les "clagues" hi haurà retrets, la població general sí que se pot sentir atreta.

El dia 19, s'han de presentar les llistes.

A Lleida, hi van 4 persones + suplents.

Al Senat, són 3.

Es van demanar noms. L'Elena Ferre es va oferir i la Sonia Martínez (per al Senat) i el Sergi, també.

També hi serà el Marc Dalmau, el Mario de Tuixent i algunes persones més del Pirineu.

La campanya serà complicada amb poc temps, les vacances i amb pocs recursos.

Es demana que tothom que pugui, s'apunti. Cal identificar llocs i dates on la gent pugui ser-hi quan està fora de vacances. (ex. Festivals, fires, festes...) Es farà molt a xarxes.

També es farà campanya de trucades.

INTERVENCIONS:

- No tenim cap seguretat que l'esquerra no faci el ridícul més gran de la història. Però no hi ha un altre camí. Si ja s'han esbarallat, com serà la feina després. Ara, falta espenta.

- Costa molt fer campanya. Costa digerir la eliminació de Irene Montero.

- El pragmatisme ha de pesar. L'objectiu és evitar que guanyi la ultradreta.

- Ens juguem molt a les eleccions generals. Fugir d'endogàmies. Les tàctiques de partits ens perden. La campanya serà d'optimisme i d'apostar per una primera presidenta del govern.

- No anar votar vol dir deixar que guanyi la dreta

- Plantegem el dubte de si es demana al comúdeleida que faci campanya.

Resposta: tenim un acord de confluència que implica suport mutu.